

योएलको पुस्तक र लाओडिसियाको सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट चर्च - नम्बर सोह्रौं

Jeff Pippenger

2025-12-22

संख्या सोह्र

मुख्य विषयलाई सम्हाल्नुअघि यति धेरै शब्द प्रयोग गरेकोमा अग्रिम क्षमा चाहन्छु। म केही भविष्यसूचक रेखाहरूलाई तिनका उचित स्थानमा राख्न चाहन्छु, जुन हामीले योएलको पुस्तकलाई प्रत्यक्ष रूपमा विचार गर्दा मैले प्रयोग गर्न चाहेको तर्कका महत्त्वपूर्ण अंशहरू हुन्। मैले यसअघि उल्लेख गरिसकेको छु कि योएलको पुस्तकमा “cut off” भनी अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्दको जरा अब्राहामका दिनहरूमा करारलाई पुष्टि गर्ने बलिदानी विधिमा पाइन्छ।

हे मतवालाहरू, जाग र रोओ; हे दाखरस पिउने सबैजनाहरू, विलाप गर, नयाँ दाखरसको कारणले; किनकि त्यो तिमीहरूका मुखबाट हटाइएको छ। योएल 1:5।

हिब्रू शब्द “cut off” H3772 हो, र यो एक आदिम धातु हो जसको अर्थ ‘काट्नु (अलग गर्नु, ढाल्नु वा टुक्र्याउनु); भावान्तरमा नष्ट गर्नु वा भस्म गर्नु; विशेषतः करार बाँध्नु (अर्थात् सन्धि वा सम्झौता गर्नु, मूलतः शरीरको मासु काटेर त्यसका टुक्राहरूको बीचबाट भएर जाने)’ हो।

मलाई थाहा छ कि “cut off” को Strong’s परिभाषाले व्याकरणिक अर्थमा यसलाई “primitive root” भनी सम्बोधन गर्छ। त्यसो भए पनि, करार र अब्राहामसँग सम्बन्धित यो काटिने कुराले करारको ज्योति वचनसँग संलग्न रहेको छ, र त्यो ज्योति यसको आदिम ऐतिहासिक मूलमा प्रकट गरिएको छ भन्ने कुरा पहिचान गराउँछ। करारको इतिहासको सन्दर्भमा “cut” आफ्नो आदिम मूलहरूमा आधारित एक भविष्यसूचक प्रतीक हो, र व्याकरणिक रूपमा पनि यसलाई आदिम मूलकै रूपमा चिनिन्छ।

पाँचौँ पदको घोषणा केवल यति मात्र होइन कि तिनीहरूसँग “नयाँ दाखमद्य” द्वारा प्रतीकित पछिल्लो वर्षाको सन्देश छैन; बरु यसले यो पनि जनाउँछ कि तिनीहरू त्यहीँ र त्यतिखेर परमेश्वरका करारका प्रजा, अर्थात् आफ्ना “प्राचीन जरा” अब्राहामसम्म पुग्ने करारका प्रजा, हुनबाट अस्वीकृत गरिएका छन्।

चालीस वर्षभन्दा बढी मरुभूमिमा मरेको पुस्ताले आफ्ना आदिम मूलहरू धेरै जातिहरूका पिता अर्थात् अब्राहामसम्म पुर्‍यायो। यहोशूसँगै प्रतिज्ञात देशमा प्रवेश गरेको पुस्ताले आफ्ना आदिम मूलहरू अब्राहामसम्म पुर्‍यायो। ख्रीष्टलाई क्रूसमा चढाउने यहूदीहरूले आफ्ना आदिम मूलहरू अब्राहामसम्म पुर्‍याए। अन्धकार युगबाट बाहिर आएका प्रोटेस्टेन्टहरूले, र जसलाई पछि 1844 मा परमेश्वरका चुनिएका करारका जनहरूका रूपमा जाँच गरियो र अस्वीकार गरियो, आफ्ना आदिम मूलहरू अब्राहामसम्म पुर्‍याए। 22 अक्टोबर, 1844 मा परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गरेको मिलराइट फिलाडेल्फियाई आन्दोलनले आफ्ना आदिम मूलहरू अब्राहामसम्म पुर्‍यायो। 1863 मा यरीहो पुनर्निर्माण गरेको मिलराइट लाओदिकियाई आन्दोलनले आफ्ना आदिम मूलहरू अब्राहामसम्म पुर्‍यायो। चाँडै आउने आइतवारको व्यवस्थाको समयमा प्रभुको मुखबाट उकेलिन लागेको लाओदिकियाई सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डलीले आफ्ना आदिम मूलहरू अब्राहामसम्म पुर्‍यायो। ती सबै पुस्ताहरूले दाखबारीको दृष्टान्त पूरा गरेका छन्, वा गर्नेछन्।

योएलमा रहेका मतवालाहरू ब्यूँझेर आफूहरू परमेश्वरका जनका रूपमा अस्वीकृत गरिएका छन्, र तिनीहरूसित पछिल्लो वर्षाको सन्देश छैन भन्ने थाहा पाउँछन्। त्यसपछि यसको विपरीत सत्य हुन्छ। योएलले “महिमाका मुकुट” पहिरेका भनी चिनाएका मानिसहरू त्यसपछि करारमा प्रवेश गर्छन्, मोहर लगाइन्छन् र भेटीका रूपमा उचालिन्छन्। परमेश्वर र एक चुनिएका जातिबीचको पहिलो विधिवत् पुष्टि गरिएको करार त्यही “काटाइ”बाट आरम्भ भएको थियो, जसको प्रतिरूप परमेश्वरका जनहरूको अन्तिम बलिदानमा देखाइन्छ, र त्यो आइतबारको व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ।

यो काटाइ गहुँ र सामा छुट्याउने कार्य हो। सामा अस्वीकृत गरिन्छ र आगोमा फालिन्छ, अनि गहुँलाई पेन्तिकोस्तको पहिलो फलको गहुँ-भेटीका रूपमा एकसाथ बाँधिन्छ, जुन त्यसपछि “पहिलेका वर्षहरूमा झैँ” उचालिन्छ।

अब्राहामको करारलाई प्रतिनिधित्व गर्ने भनी सामान्यतया औल्याइने चारवटा स्थानहरू छन्। उत्पत्ति १२ मा अब्राहाम ‘बोलाइन्छन्’ र उनलाई एउटा महान् जाति बनाउने प्रतिज्ञा दिइन्छ। यो करारको अंश होइन, तर यो एउटा प्रतिज्ञाको आह्वान हो। त्यस समयमा उनको नाउँ अब्राम थियो, किनकि करार-सम्बन्धको प्रतीकहरूमध्ये एउटा नाउँ-परिवर्तन पनि हो। करारका चार चरणहरूमध्ये तेस्रो चरणमा अब्रामको नाउँ परिवर्तन गरिन्छ।

किनकि जब परमेश्वरले अब्राहामलाई प्रतिज्ञा गर्नुभयो, तब उहाँले आफुभन्दा महान् कसैको नाममा शपथ खान सक्नुहुन्नथ्यो, त्यसैले उहाँले आफ्नै नाममा शपथ खाँदै भन्नुभयो, “निश्चय नै म तिमीलाई आशिष् दिनेछु, र म तिमीलाई अत्यन्तै वृद्धि गराउनेछु।” अनि यसरी, उनले धैर्यपूर्वक सहेर प्रतिज्ञा प्राप्त गरे। किनकि मानिसहरू आफुभन्दा महान्को नाममा शपथ खान्छन्; र पुष्टि गर्नका निम्ति शपथ तिनीहरूका लागि सबै विवादको अन्त्य हो। यसै कारण, प्रतिज्ञाका उत्तराधिकारीहरूलाई आफ्नो अभिप्रायको अपरिवर्तनशीलता अझ प्रशस्त रूपमा देखाउन इच्छुक भएर, परमेश्वरले त्यसलाई शपथद्वारा पुष्टि गर्नुभयो; ताकि दुई अपरिवर्तनशील कुराहरूद्वारा, जसमा परमेश्वरले झूट बोल्नु असम्भव छ, हामी—जो हाम्रो सामु राखिएको आशामा दृढतापूर्वक समान शरण लिन भागेका छौं—बलियो सान्त्वना पाउन सकौं। यही आशा हामीसँग प्राणको लङ्गरङ्ग छ, जो दुवै निश्चित र अटल छ, र पर्दाभिन्नको स्थानसम्म प्रवेश गर्छ; जहाँ हाम्रो निम्ति अग्रदूत भई येशू प्रवेश गर्नुभएको छ, जो मल्कीसेदेकको क्रमअनुसार सदाको लागि महायाजक बनाइनुभएको छ। हिब्रू ६:१३-२०।

बोलावट अब्रामप्रति परमेश्वरको प्रतिज्ञा थियो, र त्यसपछि आउने “शपथ” द्वारा उहाँले दोस्रो साक्षी प्रदान गर्नुभयो। त्यसपछि आएको “शपथ” त्रिविध थियो। प्रतिज्ञाको बोलावट, जो पहिलो चरण थियो, त्यसपछि दोस्रो, तेस्रो र चौथो चरणहरू परमेश्वरद्वारा चुनिएको एक जातिसँग गरिएको वास्तविक त्रिविध करार हुन्। उत्पत्ति पन्ध्रमा परमेश्वरले एउटा नाटकीय विधिद्वारा औपचारिक रूपमा करार “काट्नुहुन्छ” (स्थापित गर्नुहुन्छ), जहाँ केवल परमेश्वर मात्र टुक्र्याइएका जनावरहरूका बीचबाट जानुहुन्छ, र अब्राहामका सन्तानहरूलाई भूमि दिनुहुनेछ भनी बिना सर्त प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ। प्रतिज्ञात देशलाई दुई नदीहरूको बीचको भूमिको रूपमा प्रस्तुत गरिएको थियो; मिस्रको नदी र यूफ्रेटिस नदी। त्रिविध करारको पहिलो चरणमा दुई नदीहरूको भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रतीकवाद, र त्यस प्रतीकसँग संलग्न सबै कुराको प्रत्यक्ष सन्दर्भ समावेश छ। जब प्रेरणाले ऊलै र हिदेकेल नदीहरूलाई अहिले नै परिपूर्तिको प्रक्रियामा रहेका घटनाहरूका रूपमा संकेत गर्दछ, ती दुई नदीहरू अब्रामको भविष्यवाणीमा प्रतिरूपित गरिएका थिए। परिवेश अब्रामका दुई नदीहरूको बीचमा छ, जुन दानिएलका दुई नदीहरूसँग एकीकृत गर्दा चार नदीहरू बन्छन्, किनकि ख्रीष्टको वाणी धेरै जलहरूको वाणी हो।

त्यही दिन परमप्रभुले अब्रामसँग एक वाचा गर्नुभयो, यसो भन्नुभयो, “तेरो सन्तानलाई मैले यो भूमि दिएको छु—मिस्रको नदीदेखि लिएर त्यो ठूलो नदी, अर्थात् यूफ्रेटिस नदीसम्म: केनीहरू, केनिज्जीहरू, कद्दोनीहरू, हित्तीहरू, परिज्जीहरू, र रिफाईमीहरू, अमोरीहरू, कनानीहरू, गिर्गाशीहरू, र यबूसीहरू।” उत्पत्ति १५:१८-२१।

अब्रामलाई प्रतिज्ञा गरिएको देश समस्त संसार थियो, जसलाई अन्तिम दिनहरूमा दस राजाहरूले प्रतिनिधित्व गर्दछन्; जबकि करारका प्रारम्भिक दिनहरूमा त्यसलाई राजाहरूका रूपमा होइन, दस गोत्रहरूका रूपमा सूचीकृत गरिएको थियो। एक लाख चवालीस हजार समस्त संसारसँग संघर्षमा हुनेछन्। त्यसपछि संसार प्रकाश १७ की रातो वर्णकी वेश्या, जसले पृथ्वीका दस राजाहरूमा राज्य गर्दछे, को निर्देशनअन्तर्गत रहेको एक-विश्व सरकारद्वारा आइतबारको आराधना लागू गरिने परीक्षाको प्रक्रियासँग संलग्न हुनेछ। अब्रामसँग पशुकी प्रतिमाको मण्डली र राज्यको प्रतीक मिस्रको नदीद्वारा—जो राज्यकौशलको प्रतीक हो—र बाबेलको नदीद्वारा—जो मण्डलीकौशलको प्रतीक हो—प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

यी कुराहरू पछि परमप्रभुको वचन दर्शनमा अब्रामकहाँ आएर भन्यो,

नडराऊ, अब्रामः म तिम्रो ढाल हुँ, र तिम्रो अत्यन्त महान इनाम पनि हुँ।

अनि अब्रामले भने, हे परमप्रभु परमेश्वर, म निःसन्तान भएर जाँदैछु, तिमीले मलाई के दिनेछौ? र मेरो घरको व्यवस्थापक त दमास्कसका यो एलिएजर नै हो। अनि अब्रामले भने, हेर, तिमीले मलाई सन्तान दिनुभएको छैन; र, हेर, मेरो घरमै जन्मेको एकजना नै मेरो उत्तराधिकारी भएको छ। अनि, हेर, परमप्रभुको वचन उनीकहाँ आयो, यसो भन्दै,

यो तेरो उत्तराधिकारी हुनेछैन; तर जो तेरो आफ्नै गर्भबाट उत्पन्न हुनेछ, उही तेरो उत्तराधिकारी हुनेछ। अनि उहाँले उनलाई बाहिर ल्याएर भन्नुभयो, अब आकाशतिर हेर, र यदि तिमी ती तारा गन्न सक्छौ भने तिनलाई गन; अनि उहाँले उनलाई भन्नुभयो, तेरो सन्तान पनि त्यस्तै हुनेछ।

र उनले परमप्रभुमाथि विश्वास गरे; र उहाँले त्यसलाई उनको निम्ति धार्मिकता ठहराउनुभयो। अनि उहाँले उनलाई भन्नुभयो,

म तिमीलाई कल्दीहरूको ऊरबाट निकालेर ल्याउने परमप्रभु हुँ, ताकि तिमीले यो भूमि उत्तराधिकारस्वरूप पाऊ।

अनि उनले भने, हे परमप्रभु परमेश्वर, म यसलाई अधिकारमा लिनेछु भनी म कसरी जानूँ? अनि उहाँले उनलाई भन्नुभयो,

मेरो निम्ति तीन वर्षकी एउटी बाच्छी, तीन वर्षकी एउटी बाख्री, तीन वर्षको एउटा ठिङ्गुरो, एउटा ढुकुर, र एउटा परेवा लेऊ।

अनि उनले ती सबै लिए, र तिनीहरूलाई बीचमा दुई भाग पारी, प्रत्येक टुक्रालाई एक-अर्काको सामने राखे; तर चराहरूलाई भने उनले भाग पारेनन्। अनि जब मांसाहारी पक्षीहरू ती शवहरूमाथि झरे, तब अब्रामले तिनीहरूलाई धपाए। अनि जब सूर्य अस्ताउँदै थियो, अब्राममाथि गहिरो निद्रा पर्यो; र हेर, महान् अन्धकारको भयावहता उनमाथि आयो। अनि उहाँले अब्रामलाई भन्नुभयो,

निश्चयपूर्वक जान कि तेरा वंश त्यस्तो देशमा परदेशी हुनेछ, जो तिनीहरूको आफ्नै हुनेछैन, र तिनीहरूले त्यहाँका मानिसहरूको सेवा गर्नेछन्; अनि तिनीहरूले तिनीहरूलाई चार सय वर्षसम्म दुःख दिनेछन्; र जुन जातिको तिनीहरूले सेवा गर्नेछन्, त्यसको न्याय म गर्नेछु; अनि त्यसपछि तिनीहरू ठूलो धनसम्पत्तिसहित बाहिर निस्कनेछन्।

र तिमी शान्तिसाथ आफ्ना पुर्खाहरूका समीप जानेछौ; तिमी उत्तम वृद्धावस्थामा गाडिनेछौ।

तर चौथो पुस्तासम्म उनीहरू यहाँ फेरि आउनेछन्; किनकि अमोरीहरूको अधर्म अझै पूरा भएको छैन।

जब सूर्य अस्तायो र अन्धकार भयो, तब हेर, धुवाँ निस्कने भट्टी र दन्किरहेको बत्ती ती टुक्राहरूका बीचबाट बित्यो। उत्पत्ति 15:1-17।

जसले मोशा र इस्राएलका सन्तानहरूलाई राति आगोको खामो र दिनमा बादलको खामोद्वारा मार्गदर्शन गर्नुहुनेथियो, उहाँ नै धुवाँ निस्कने भट्टी र बलिरहेको दीपकको रूपमा ती “काटिएका” टुक्राहरूका बीचबाट जानुभयो।

अनि परमप्रभु दिनमा तिनीहरूका अघि-अघि बादलको स्तम्भमा तिनीहरूलाई बाटो देखाउन जानुहुन्थ्यो; र रातमा आगोको स्तम्भमा तिनीहरूलाई उज्यालो दिनुहुन्थ्यो, ताकि तिनीहरू दिन र रात दुवैमा यात्रा गर्न सकून्। उहाँले जनताका अगिबाट न त दिनको बादलको स्तम्भ हटाउनुभयो, न त रातको आगोको स्तम्भ। प्रस्थान १३:२१, २२।

जलिरहेको दीपक र धुवाँ उडिरहेको भट्टीले बादल वा आगोको स्तम्भको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्थ्यो र परमेश्वरले अब्रामसँग वाचा स्थापित गर्नुहुँदा समाविष्ट तीन चरणहरूमध्ये पहिलो चरणको एक भविष्यसूचक तत्त्वलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। अध्याय “नडराऊ” भन्ने शब्दहरूबाट आरम्भ हुन्छ, किनकि पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश “परमेश्वरसँग डराओ” भन्ने हो,

र जो अब्रामझैँ परमेश्वरसँग डराउँछन्, तिनीहरूले परमेश्वरसँग डराइरहनु पर्ने छैन। डरका दुई प्रकार छन्, किनकि मानिसहरूका दुई वर्ग छन्।

करारसम्बन्धी त्यो अंशमा अगाडि बढ्दा, अब्रामले परमेश्वरमा विश्वास गरे, र त्यो उनको लागि धार्मिकतामा गनियो। तीन स्वर्गदूतहरूले यूहन्नाले प्रस्तुत गरेअनुसार पवित्र आत्माको कार्यसँग समानान्तरता देखाउँछन्, किनकि उनले शिक्षा दिन्छन् कि पवित्र आत्माले तीन कुरामा दोषी ठहराउँछ; पाप, धार्मिकता, र न्याय। ती विशेषताहरू तीन स्वर्गदूतहरूसँग मेल खान्छन्, त्यसैले करारसम्बन्धी अंशमा परमेश्वरको भय प्रस्तुत गरिएपछि, दोस्रो चरण अर्थात् धार्मिकता चिनाइन्छ, र त्यसपछि न्यायको घोषणा आउँछ, जुन पवित्र आत्माको तेस्रो कार्य हो, र तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश पनि हो। करारको पहिलो चरणले पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको प्रकारात्मक संकेत दिएको थियो, जुन सधैं तीनै सन्देशहरूको एक प्रयाक्टल हुन्छ। करार प्रक्रियाका ती तीन चरणहरूले प्रकाश १४ का तीन स्वर्गदूतहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

अब्रामलाई धर्मी ठहराइएपछि, जसले दोस्रो स्वर्गदूतलाई चिन्हित गर्दछ, उनले एक भेटी तयार गर्छन्, किनकि त्यो भेटी न्यायको तेस्रो चरणभन्दा ठीक अघि तयार गरिन्छ। त्यो भेटीले मलाकी तीनका लेवीहरूको भेटीलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन एउटा ध्वजको रूपमा उचालिन्छ। जसरी मोशाको जीवनका चालीस-चालीस वर्षका तीन अवधिहरूले तीन स्वर्गदूतका सन्देशहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, त्यसरी नै मोशाका पहिलो चालीस वर्षभित्र तीन स्वर्गदूतका सन्देशका सबै तीन चरणहरू समाविष्ट छन्।

मोशाको साक्षी जहाँबाट सुरु हुन्छ, त्यो उनका आमाबाबुले परमेश्वरको भय मान्नेदेखि हो, (पहिलो चरण), त्यसपछि दृश्य परीक्षण आउँछ। दोस्रो चरणमा दृश्य परीक्षण समावेश हुन्छ, जस्तै दानियल अध्याय एकमा भएको थियो, जहाँ दानियलले पहिले परमेश्वरको भय मान्यो र बाबेलको भोजन खान अस्वीकार गर्‍यो, अनि त्यसपछि उसको शारीरिक रूपको आधारमा उसको परीक्षा गरियो। त्यसपछि दानियलका लागि तेस्रो परीक्षा तीन वर्षपछि राजा नबूकदनेसरद्वारा आयो, जो उत्तरतर्फका राजाको तथा आइतबारको व्यवस्थाको प्रतीक हो, र यही तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश हो।

मोशाका आमाबाबुले परमेश्वरको भय माने, उनलाई पानीमा एउटा सन्दूकमा राखे, र फिरऊनकी छोरीलाई त्यो अवस्था देख्न अगुवाइ गरियो, अनि उनले बालकलाई बचाउने पक्षमा न्याय गरिन्। मोशाको जीवनको आरम्भ परमेश्वरले मानवजातिसित बाँध्नुभएको करारको एक दृष्टान्त थियो, र त्यसपछि मोशामार्फत परमेश्वरले मानवजातिबाट चुनिएको एक राष्ट्रसित पनि करार बाँध्नुभयो। नूहको मानवजातिसितको करारले ठूलो भीडलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, र मोशाको चुनिएका जनतासितको करार एक लाख चवालीस हजार हो। अब्रामले करारलाई अनुमोदन गर्न चढाउनुपर्ने भेटीमा नूहको करारको चिह्न थियो, जसरी अब्रामको भविष्यवाणी शताब्दीपछि पूरा गर्ने मोशामा पनि त्यही थियो।

त्यो भेटीमा पाँच प्रकारका जनावरहरू थिए; तीन वर्षकी बाच्छी, तीन वर्षकी बाख्री, तीन वर्षको ठेट्नो, एउटा घुघुती र एउटा परेवा चल्ला। ती चराहरूलाई जस्ताको तस्तै राखियो, र बाच्छी, ठेट्नो र बाख्रीलाई दुई भागमा “चिरियो।” यो भेटीले अन्तिम दिनहरूमा मानवजातिका लागि दृश्यात्मक परीक्षाको रूपमा एउटा ध्वज उठाइने कुराको प्रतिरूप दिन्छ। फिरऊनकी छोरीका लागि दृश्यात्मक चिन्ह सन्दुकभित्रको शिशु मोशा थियो। सन्दुकको प्रतीक सन्दुकमा रहेका आठ प्राणहरूद्वारा गरिन्छ। “आठ” भन्ने संख्या एक लाख चवालीस हजारको ध्वजका भविष्यसूचक विशेषताहरूमध्ये एकको रूपमा स्थापित गरिएको छ। जब तपाईं पाँचवटा पशु-भेटीहरूलाई विचार गर्नुहुन्छ र तीमध्ये तीनलाई आधा-आधा विभाजन गर्नुहुन्छ, तब तपाईंको भेटी आठ टुक्राहरूले बनेको हुन्छ, जसको प्रतिरूप नूहमा देखाइएको छ, र त्यसपछि अब्रामको भेटीमा पुष्टि गरिएको छ।

ती पाँच जनावरहरू, जब परमेश्वरले निर्देशन गर्नुभएअनुसार विभाजित गरिन्छन्, तब तिनीहरूले “आठ” सङ्ख्यालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र यसरी तिनीहरूले संसारको अन्त्यमा हुने ती आत्माहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसको पूर्वछायाचित्र जहाजमाथिका “आठ” आत्माहरूले दिएको थियो। खतनाको चिन्ह, जो अब्रामको त्रिविध करारको दोस्रो चरण हो, जन्मपश्चात् “आठौँ” दिनमा पूरा गरिनु पर्ने थियो, र त्यस विधिलाई बप्तिस्माले प्रतिस्थापन गर्‍यो,

जसले “आठौँ” दिनमा भएको ख्रीष्टको पुनरुत्थानको पूर्वछायाचित्र दिन्छ। “आठ” सङ्ख्या नोआह र मोशा दुवैका करारहरूको एक स्थापित विशेषता हो, र तिनले एक लाख चवालीस हजार जनालाई पूर्वछायाचित्रित गर्छन्, जो एक ध्वजस्वरूप भेटीको रूपमा उचालिनेछन्, र जो सातमध्येका “आठौँ” हुन्।

ती पाँच जनावरहरूले पाँच बुद्धिमती कन्याहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसलाई जहाजभित्रका “आठ” द्वारा प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएको छ; तिनीहरू मृत्यु नदेखीकन पुरानो संसारबाट नयाँ संसारमा प्रवेश गर्नेछन्।

अब्रामको भेंट शुद्ध भेंट थियो, किनकि त्यस भेंटमा भएका सबै पशुहरू शुद्ध पशुहरू थिए, र तिनीहरू एकसाथ मिलेर सम्पूर्ण होमबलिका लागि प्रयोग गरिने प्रमुख पशुहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछन्। पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशमा सृष्टिकर्ताको आराधना गर्ने आज्ञा समावेश छ, र मोशाको समयमा अब्रामको भविष्यवाणी पूरा हुँदा स्थापित गरिनुपर्ने पवित्रस्थान-सेवाका प्रमुख बलिपशुहरू आराधनाका भेंटहरूका रूपमा प्रस्तुत गरिएका छन्, साथै तिनीहरूले सृष्टिकर्ताको आराधना गर्न पहिलो स्वर्गदूतको आह्वानलाई पनि प्रतीकात्मक रूपमा जनाउँछन्।

अठारौँ पदले स्पष्ट रूपमा भन्छ, “त्यस दिन परमप्रभुले अब्रामसँग एउटा करार बाँध्नुभयो।” यसले प्रकाशितवाक्य चौधका तीन स्वर्गदूतहरूलाई प्रतिरूपित गर्ने तीन चरणहरूमध्ये पहिलो चरणलाई चिह्नित गर्दछ। उत्पत्ति पन्ध्रको करार-चरणले प्रकाशितवाक्य चौधको पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसको पछि दोस्रो स्वर्गदूत आउँछ, जसलाई उत्पत्ति सत्रमा पाइने अब्रामको करारको दोस्रो चरणद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो।

दोस्रो चरणमा अब्रामको नाम परिवर्तन भई अब्राहाम राखियो। अब्रामको अर्थ ‘पिता उच्च पारिएको छ’ हो, र अब्राहामको अर्थ ‘धेरै जातिहरूका पिता’ हो। अब्रामको बोलावटमा एउटा महान् जाति बन्ने प्रतिज्ञा दिइएको थियो, तर उसको नाम परिवर्तन नभएसम्म त्यो प्रतिज्ञा अनुमोदित भएको थिएन। त्यसपछि ऊ चुनिएको करारका जनहरूको पहिलो पिता बन्यो। अर्को चरणले तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको प्रतीकात्मक रूप देखायो, जहाँ अब्राहाम इसहाकलाई बलि चढाउने प्रसङ्गमा परीक्षित हुन्छ; यसले क्रूसको प्रतीक जनायो, जसले २२ अक्टोबर, १८४४ को प्रतीक जनायो, जसले आइतबारको व्यवस्थाको प्रतीक जनाउँछ—र त्यही तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश हो। त्यो तेस्रो करारगत चरण १८४४ को अक्टोबर २२ मा पूरा भयो, र यो उत्पत्ति बाइस अध्यायमा प्रस्तुत गरिएको छ।

दोस्रो चरणमा, जुन दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश हो, जहाँ अब्रामको नाम परिवर्तन गरिन्छ, त्यहाँ खतनाको विधि करारका जनहरू र परमेश्वरसँगको तिनीहरूको सम्बन्धको “चिन्ह”को रूपमा स्थापित गरिन्छ। दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको इतिहासमै परमेश्वरका जनहरूमा छाप लगाइन्छ। तिनीहरू आइतबारको व्यवस्थाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशमा एउटा झन्डाका रूपमा उचालिन्छन्, तर तिनीहरू आइतबारको व्यवस्था आउनुभन्दा ठीक अघिको अवधिमा छाप लगाइएका हुन्छन्, जुन मिलरवादी इतिहासमा, २२ अक्टोबर १८४४ मा ढोका बन्द हुनुभन्दा ठीक अघि पर्छ।

बेबिलोनबाट निस्किएका ती तीनवटा आदेशहरूको सन्दर्भमा पनि यही सत्य लागू हुन्छ, जसले २३००-वर्षीय भविष्यवाणीको आरम्भ गर्‍यो, र जुन २२ अक्टोबर, १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनमा समाप्त भयो। मन्दिर पहिलो आदेशपछि तर तेस्रो आदेशभन्दा अघि, दोस्रो आदेशको इतिहासकालमा पूरा गरिएको थियो। जगहरू पहिलो आदेशको समयमा हालिएका थिए, र मन्दिरको भवन दोस्रो आदेशको इतिहासकालमा पूरा गरिएको थियो। इ.पू. ४५७ मा भएको तेस्रो आदेशले २३०० वर्षको आरम्भ गर्‍यो, जबकि त्यस आदेशले आफैँ यहूदीहरूलाई राष्ट्रिय सार्वभौमिकता पुनर्स्थापित गरिदियो। तेस्रो मार्गचिह्नमा एउटा राज्य स्थापना गरिन्छ, जसरी तेस्रो आदेशमा राष्ट्रिय सार्वभौमिकताको पुनर्स्थापनाद्वारा तथा आइतबारको व्यवस्थामा विजयी कलीसियालाई झन्डाका रूपमा उचालिनुद्वारा त्यसको प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

तेस्रो आदेशले १८४४ अक्टोबर २२ मा विवाहमा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो। दुलहीले आफूलाई विवाहमा होइन, विवाहभन्दा पहिले तयार पार्छ। एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने कार्य आइतबारको व्यवस्थाभन्दा ठीक अघि, त्यस समयावधिमा सम्पन्न हुन्छ, जसलाई भविष्यवाणीमा पशुको मूर्तिको

परीक्षाको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। हामीलाई यो जानकारी दिइएको छ कि पशुको मूर्तिको परीक्षा त्यही परीक्षा हो, जुन अनुग्रह-अवधि समाप्त हुनुअघि हामीले पार गर्नेपछि।

“प्रभुले मलाई स्पष्ट रूपमा देखाउनुभएको छ कि परीक्षाकाल समाप्त हुनुभन्दा अघि नै पशुको प्रतिमा गठन गरिनेछ; किनकि यही नै परमेश्वरका जनताको लागि महान् परीक्षा हुनेछ, जसद्वारा तिनीहरूको अनन्त नियति निर्णय गरिनेछ। तपाईंको धारणा असंगतिहरूको यस्तो गडमड मिश्रण छ कि थोरै मात्र मानिसहरू त्यसबाट धोखा खानेछन्।

“प्रकाशको पुस्तक १३ मा यो विषय स्पष्ट रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ; [प्रकाशको पुस्तक 13:11-17 उद्धृत]।

“यो त्यो परीक्षा हो, जुन परमेश्वरका जनहरूले मोहर लगाइनुअघि अनिवार्य रूपमा भोग्नुपर्छ। जस-जसले उहाँको व्यवस्था पालन गरेर, र जाली विश्रामदिन स्वीकार गर्न अस्वीकार गरेर, परमेश्वरप्रति आफ्नो निष्ठा प्रमाणित गरे, तिनीहरू प्रभु परमेश्वर यहीवाको ध्वजामुनि उभिनेछन्, र जीवित परमेश्वरको मोहर प्राप्त गर्नेछन्। स्वर्गीय मूलको सत्यलाई त्यागेर आइतबारको विश्रामदिन स्वीकार गर्नेहरूले भने पशुको छाप प्राप्त गर्नेछन्।” Manuscript Releases, volume 15, 15.

अक्टोबर २२, १८४४ मा ढोका बन्द भयो, जसले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा बन्द हुने ढोकाको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो। सिस्टर ह्वाइटले भन्छिन् कि पशुको मूर्तिको परीक्षा त्यो परीक्षा हो जुन हामीले अनुग्रहको अवसर बन्द हुनुभन्दा “अघि” पार गर्नेपछि, र उहाँले यो पनि भन्छिन् कि यही परीक्षा त्यो स्थान हो जहाँ हाम्रो अनन्त गन्तव्यको निर्णय हुन्छ। आइतबारको व्यवस्थाभन्दा अघि, दुलहीले आफूलाई तयार पार्छे, र यसका लागि उचित विवाहको वस्त्र हुन आवश्यक हुन्छ, यस्तो वस्त्र जुन करारका दूतका शोधनकारी अग्निद्वारा शुद्ध पारिनु पर्ने हो। विवाहभन्दा अघि छाप लगाइन्छ, र त्यसपछि आइतबारको व्यवस्थाको समयमा विवाह सम्पन्न हुन्छ।

सिस्टर ह्वाइटले मोहर लगाइनु भनेको सत्यमा बौद्धिक तथा आत्मिक दुवै रूपमा दृढतापूर्वक स्थापित हुनु हो भनेर पहिचान गर्नुहुन्छ। उहाँले यसलाई अझै स्पष्ट पार्दै भन्नुहुन्छ कि जब परमेश्वरका मानिसहरूमा मोहर लगाइन्छ, तब परमेश्वरका न्यायहरूको हल्लाइ आउनेछ। यो हल्लाइ ती न्यायहरू हुन् जो प्रकाश ११ को भूकम्पबाट आरम्भ हुन्छन्, जुन संयुक्त राज्य अमेरिकाको आइतबारको व्यवस्था हो।

मध्यरातको पुकारमा मिलेराइट मन्दिर पूरा भयो, जसले यो चिन्हित गर्दछ कि मोहर न्यायको तेस्रो मार्गचिह्नभन्दा अघि लगाइन्छ। अब्राहामको करारमा न्यायको तेस्रो चरण मोरियाह पर्वतमा इसहाक थियो, जसले केवल कूसमा ख्रीष्टलाई मात्र होइन, तर मलाकी ३ मा लेवीहरूका अर्पणलाई पनि प्रकारस्वरूप देखाउँछ।

रजतलाई खार्ने र शुद्ध पार्ने मानिसझैं ऊ बस्नेछ; अनि उसले लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पार्नेछ, र तिनीहरूलाई सुन र चाँदीझैं खार्नेछ, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुलाई धार्मिकतामा आधारित भेटी चढाउन सकून्। तब यहूदा र यरूशलेमको भेटी परमप्रभुलाई प्राचीन दिनहरूमा जस्तै र अघिल्ला वर्षहरूमा जस्तै प्रिय लाग्नेछ।

र म न्याय गर्न तिमीहरूका नजिक आउनेछु; अनि जादूगरहरूका विरुद्ध, व्यभिचारीहरूका विरुद्ध, झूटो शपथ खानेहरूका विरुद्ध, ज्यालादारी कामदारलाई उसको ज्यालामा थिचोमिचो गर्नेहरूका विरुद्ध, विधवा र दुहुरा बालकका विरुद्ध अन्याय गर्नेहरूका विरुद्ध, परदेशीलाई उसको हकबाट वञ्चित गर्नेहरूका विरुद्ध, र मलाई भय नगर्नेहरूका विरुद्ध म चाँडो साक्षी हुनेछु, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ। मलाकी 3:3-5।

शुद्धीकरणको प्रक्रियापछि, भेटी ‘त्यसपछि’ प्राचीन दिनहरूमा जस्तै हुनेछ, र भेटी न्यायको अन्तिम कार्यको समयमा तयार पारिन्छ, किनकि त्यही बेला शुद्ध पारिएका र भेटीको रूपमा तयार गरिएका लेवीहरूलाई ती मूर्ख कुँवारीहरूसँग तुलना गरिन्छ, जसका विरुद्ध ख्रीष्ट “छिटो साक्षी” हुन लाग्नुभएको छ। “छिटो साक्षी” भनेको “लाओडिसियाको मण्डलीप्रति विश्वासयोग्य साक्षी” नै हो, जसले शेब्नालाई बलजस्तै टाढाको मैदानमा प्याँकिदिनुहुन्छ, र जसले लाओडिसियाहरूलाई आफ्नो मुखबाट प्रक्षेप्यझैं वान्ता गरेर निकालिदिनुहुन्छ। गर्हुँ र झारको पृथकीकरण छिटो हुनेछ, किनकि अन्तिम गतिविधिहरू तीव्र हुन्छन्। त्यो छिटो दूत उहाँ नै हुनुहुन्छ, जो मलाकी तीनमा आफ्नो मन्दिरमा

अकस्मात् आउनुहुन्छ।

मलाकीमा “पुराना दिनहरूमा जस्तै” भनेर उल्लिखित भेंटको उठाइयो जानु, एक लाख चवालीस हजारको ध्वज उठाइयो जानु हो; यो पिन्तेकोस्तका दुई डोलाइने रोटीहरूको भेंट उठाइयो जानु थियो; यो उजाड-स्थानमा खम्बामाथि सर्प उठाइयो जानु थियो; यो क्रूसमा ख्रीष्ट उठाइयो जानु थियो, र यो सबै संसार अचम्म मान्दै र चकित हुँदै गर्दा शद्रक, मेशक र अबेदनगो ख्रीष्टसँग अग्निकुण्डमा उठाइयो जानु थियो; यो 1843 को चार्टको प्रकाशन थियो, र 1850 को चार्टको अभिप्रेत उद्देश्य थियो।

अब्राहामको करारको दोस्रो चरणमै खतनाको विधि स्थापित गरियो र अनिवार्य बनाइयो, यसरी त्यो करारको चिन्ह बन्यो। मोशाको विपरीत, अब्राहामले इसहाकको तुरुन्तै खतना गरे, त्यसैले तेस्रो चरणमा जब उनले उसलाई बलिको रूपमा उठाए, इसहाकले त्यस चिन्हको प्रतिनिधित्व गर्नेथियो। पछि त्यो चिन्ह बप्तिस्माद्वारा प्रतिस्थापित हुनेथियो, र यी दुवैले मिलेर क्रूसको चिन्हका निम्ति दुई साक्षी प्रदान गर्छन्।

“जीवित परमेश्वरको छाप के हो, जुन उहाँका जनहरूको निधारमा राखिन्छ? यो यस्तो चिन्ह हो जसलाई स्वर्गदूतहरूले पढ्न सक्छन्, तर मानव आँखाले होइन; किनकि विनाशकारी स्वर्गदूतले उद्धारको यस चिन्हलाई देख्नैपर्छ। बुद्धिमानी मनले प्रभुका ग्रहण गरिएका छोरा-छोरीहरूमा कलवरीको क्रूसको चिन्ह देखेको छ। परमेश्वरको व्यवस्थाको उल्लङ्घन गर्ने पाप हटाइएको छ। तिनीहरूले विवाहको वस्त्र धारण गरेका छन्, र परमेश्वरका सबै आज्ञाहरूमा आज्ञाकारी र विश्वासयोग्य छन्।” Manuscript Release, number 21, 51.

उत्पत्ति पन्ध्रमा भएको करारको पहिलो चरणमा दासत्वमा बिताइने ४०० वर्षको एक समय-सम्बन्धी भविष्यवाणी चिन्हित गरिएको छ, र पावलले यही अवधिलाई ४३० वर्षको रूपमा चिन्हित गर्छन्। पावलको गणना प्रस्थान बाह्रमा भएको बोलावटदेखि आरम्भ हुन्छ, किनकि उनले अब्रामको परदेशी बासको समयलाई पनि त्यसमा समावेश गरेका छन्। सूक्ष्मतापूर्वक विचार गर्दा, तीस वर्षको सम्बन्धमा चार सय वर्ष पावलद्वारा प्रस्तुत गरिएको एउटा प्रतीक हो, र अब्रामद्वारा प्रस्तुत गरिएको चार सय वर्ष अर्को प्रतीक हो। त्यसो भए, चार सय वर्षको अवधिले के प्रतिनिधित्व गर्छ, चार सय तीस वर्षको अवधिले के प्रतिनिधित्व गर्छ, र तीस वर्षले के प्रतिनिधित्व गर्छ?

विद्वान्हरूले यथोचित रूपमा देखाएका छन् कि चार सय तीस वर्षलाई दुई सय पन्ध्र-पन्ध्र वर्षका दुई अवधिमा विभाजन गर्न सकिन्छ; पहिलो अवधि बन्धन र दासत्वबाट मुक्त थियो, दोस्रोचाहिँ दासत्वको अवधि हो।

अब्राहाम ७५ वर्षको उमेरमा कनानमा प्रवेश गरे, र जब अब्राहाम १०० वर्षका भए तब इसहाक जन्मिए (२५ वर्षपछि)। जब इसहाक ६० वर्षका थिए तब याकूब जन्मिए, र याकूब १३० वर्षको उमेरमा मिश्र प्रवेश गरे। यसरी कनानमा २१५ वर्ष र मिश्रमा २१५ वर्ष भई, जम्मा ४३० वर्ष हुन्छ। भविष्यवाणीका एक विद्यार्थीका लागि यसले दुई वाचात्मक प्रतीकहरूबाट दुई गवाहीहरू प्रदान गर्दछ, किनकि अब्रामझैँ पावलको नाम पनि परिवर्तन गरिएको थियो। पावलले ४३० लाई, र अब्रामले ४०० लाई चिन्हित गर्छन्। परस्पर सम्बन्धित दुई समयसम्बन्धी भविष्यवाणीहरूको पङ्क्ति-माथि-पङ्क्ति पूर्ति परमेश्वरका चुनिएका मानिसहरूको स्थापना तर्फ अगुवाइ गर्ने प्रथम वाचा-कालसँग सम्बन्धित छ।

जब ख्रीष्ट इतिहासमा धेरै जनासँग एक हप्ताका लागि करार दृढ गर्न आउनुभयो, त्यो हप्ताले परस्पर सम्बन्धित दुई समय-अगमवाणीहरूको प्रतिनिधित्व गर्‍यो। पावलको चार सय तीस वर्षको अगमवाणीलाई, ख्रीष्टको हप्ताजस्तै, दुई समान भागमा विभाजन गर्न सकिन्छ। कनानमा २१५ वर्ष, त्यसपछि मिश्रमा २१५ वर्ष—जसले १२६० दिनसम्म व्यक्तिरूपमा ख्रीष्टको साक्षीलाई प्रतिरूपित गर्दछ, त्यसपछि उहाँका चेलाहरूको व्यक्तिमा ख्रीष्टको साक्षीका १२६० दिन आउँछन्। ख्रीष्टले करार दृढ गर्नुभएको २५२० दिनले उहाँको करारको “झगडा” हुने सात समयहरूको पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ।

७२३ ईसा पूर्वदेखि १७९८ सम्म २५२० वर्ष हुन्छन्, र ती वर्षहरू १२६०-१२६० वर्षका दुई अवधिमा विभाजित छन्, जसले १२६० वर्षसम्म अन्यजातिवादद्वारा पवित्रस्थान र सेनालाई कुल्चाउँदै गरेको अवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र

त्यसपछि १२६० वर्षसम्म पोपतन्त्रद्वारा पवित्रस्थान र सेनालाई कुल्चाइँदै गरेको अवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। ख्रीष्टको हप्ताको मध्यबिन्दु क्रूस थियो, र हप्ताको मध्यबिन्दु (५३८) ले १२६० वर्षको अन्यजातीय साक्ष्य उत्पन्न गर्दछ, जसपछि अन्यजातिवादको पोपीय चेलाद्वारा १२६० वर्षको अन्यजातीय साक्ष्य आउँछ। जब ख्रीष्टको अनुग्रहको राज्य क्रूसमा सामर्थ्ययुक्त बनाइयो, तब त्यसले ५३८ को प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो, जब ख्रीष्टविरोधीको राज्य सामर्थ्ययुक्त बनाइयो। क्रूसमा, शाब्दिक इस्राएललाई पन्छाइयो र आत्मिक इस्राएलको आरम्भ भयो। ५३८ मा, शाब्दिक अन्यजातिवादलाई पन्छाइयो, र आत्मिक अन्यजातिवादको आरम्भ भयो।

अब्रामको चार सय वर्षको भविष्यवाणी, चार सय तीस वर्ष पनि हो। यो एउटै भविष्यवाणी हो, तर दुई करारगत प्रतीकहरूद्वारा प्रस्तुत गरिएको। परस्पर सम्बन्धित ती दुई समय-भविष्यवाणीहरूले परमेश्वरका जनहरूको दासत्व र उद्धारलाई चिन्हित गरिरहेका थिए, जसको परिपूर्ति प्राचीन इस्राएलको करारगत इतिहासको प्रारम्भमा हुने थियो। प्राचीन इस्राएलको करारगत इतिहासको अन्त्यमा, त्यहाँ एउटा समय-भविष्यवाणी अर्को समय-भविष्यवाणीसँग, एक दिन बराबर एक वर्षको सम्बन्धमा, मेल खान्छ; यसरी उद्धार र दासत्वलाई जोड दिँदै दुई समय-भविष्यवाणीहरूलाई चिन्हित गर्छ।

प्राचीन इस्राएलको आरम्भ र अन्त्यको मध्यवर्ती इतिहासमा हामी बाबेलको बन्दीवासमा दानियेललाई भेट्नुपर्छ। त्यही करारगत इतिहासबाट—जसले दासत्व र उद्धारको प्रतिज्ञालाई चिन्हित गर्दछ—त्यो भविष्यवाणी प्रस्तुत गरिएको छ, जसले प्राचीन इस्राएलको करारगत इतिहासलाई आधुनिक इस्राएलको करारगत इतिहाससँग बाँध्दछ। दानियेलको पुस्तकमा दुई समय-सम्बन्धी भविष्यवाणीहरू चिन्हित गरिएका छन्। लेवीव्यवस्था छब्बीसको मोशाको “सात पटक” सम्बन्धी “शपथ” दानियेल ९/११ मा चिन्हित गरिएको छ, साथै दानियेल आठको पद तेह्रको त्यो प्रश्न पनि, जसले पद चौधको उत्तरतर्फ डोर्‍याउँछ, र जसले २३०० वर्षको भविष्यवाणीलाई चिन्हित गर्दछ। “शपथ,” जुन भङ्ग गरिएमा दानियेल ९:११ मा “मोशाको श्राप” हो, दक्षिणी राज्यको विरुद्ध ६७७ ईसा पूर्वमा कार्यान्वित हुँदा, २२ अक्टोबर, १८४४ मा समाप्त भयो, जसरी २३०० वर्ष पनि समाप्त भयो। दुवै २५२० को तितरबितर पारिने घटनाहरू पद तेह्रको प्रश्नमा अवस्थित छन्, र पद चौधको उत्तर २३०० हो।

जसरी मोशासँग—प्राचीन इस्राएलको करार-इतिहासको अल्फा—थियो, र जसरी ख्रीष्टसँग—प्राचीन इस्राएलको करार-इतिहासको ओमेगा—थियो, त्यसरी नै आधुनिक इस्राएलको प्रारम्भिक अल्फा-इतिहासमा पनि परस्पर सम्बद्ध दुई समय-भविष्यवाणीहरू समावेश थिए। एउटाले बन्धन र दासत्वलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, र अर्कोले छुटकारालाई। प्राचीन इस्राएलको अल्फा-इतिहासमा ४३० वर्षलाई दुई समान अवधिमा विभाजन गरिएको कुरा, ख्रीष्टले करारलाई दृढ पारेको सप्ताहमा दोहोरिएको भविष्यसूचक विभाजनको प्रतिरूप थियो; र करार तोडिएको कारणको न्यायसम्बन्धी परस्पर सम्बद्ध अवधि, जुन दुई समान अवधिमा विभाजित गरिएको थियो, यसले दुई साक्षीहरू प्रस्तुत गर्दछ; अर्थात् आधुनिक इस्राएलको अल्फा-इतिहासमा पनि त्यस्तै भविष्यसूचक आधारबिन्दु हुनेथियो। २५२० वर्ष र २३०० वर्षको अवधि एउटै समयमा समाप्त हुनु, परस्पर सम्बद्ध दुई समय-भविष्यवाणीहरूको तेस्रो साक्षी प्रदान गर्दछ, जसमा बीचमा समान रूपमा विभाजित गरिएको एउटा भविष्यवाणी निहित छ।

तीन साक्षीहरूले आत्मालाई यस अपेक्षातर्फ डोर्‍याउनेछन् कि आधुनिक इस्राएलको ओमेगा इतिहासमा जब प्रभु एक लाख चवालीस हजारसँग करारमा प्रवेश गर्नुहुन्छ, तब भविष्यवाणीगत समयका परस्पर सम्बन्धित दुईवटा भविष्यवाणीहरू हुनेछन्, र तिनसँग सम्बन्धित एउटा अवधि हुनेछ, जुन दुई समान भागमा विभाजित गरिएको हुनेछ; तर यस्तो हुन सक्दैन, किनकि जब प्रभु आधुनिक इस्राएलसँग करारमा प्रवेश गर्नुभयो, उहाँले स्वर्गतर्फ आफ्नो हात उठाउनुभयो र घोषणा गर्नुभयो कि समय अब उप्रान्त रहनेछैन।

एक लाख चवालीस हजार जनाको करार पहिलो फलको गहुँको भेटीका दुई हल्लाइने रोटीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। तीन साक्षीहरूको भविष्यसूचक संरचना, त्यसपछि भविष्यसूचक समयको भेद नहुने द्विविध साक्षीद्वारा अनुसरण गरिएको, अब्रामको भेटीमा पाइन्छ—एउटी बाच्छी (जसलाई बराबर दुई भागमा विभाजित गरिएको थियो), एउटी पोथी बाख्री (जसलाई बराबर दुई भागमा विभाजित गरिएको थियो), र एउटा भेडाको भाले (जसलाई बराबर

दुई भागमा विभाजित गरिएको थियो), त्यसपछि एउटा ढुकुर र एउटा परेवा।

पहिलो तीन बलिहरू सबैका प्रतीकात्मकतासँग तीन वर्ष जोडिएका थिए, जसले तिनीहरूले भविष्यवाणीय समय धारण गरेका तीन बलिहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् भन्ने चिन्हित गर्दछ। ती तीनै बलिहरूले भविष्यवाणीय समय धारण गरेका मात्र होइनन्, तिनीहरू प्रत्येकले समान रूपमा दुई अवधिमा विभाजित भविष्यवाणीय समय पनि धारण गरेका थिए। ढुकुर र परेवाका लागि कुनै उमेर तोकिएको छैन; तिनीहरू केवल जवान हुनुपर्थ्यो, किनकि तिनीहरूले करारका मानिसहरूको अन्तिम पुस्तालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसलाई दुई चराहरू, अथवा दुई बगालहरूले प्रतिनिधित्व गर्छन्।

दुई बगालहरूले ठूलो भीड र एक लाख चवालीस हजारलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, तर ती दुई चराहरूले गौण अर्थ धारण गर्छन्। परेवा पवित्रस्थानका भेटीहरूमध्ये एक हो, र जब तपाईं परेवालाई भेटीको रूपमा दिइएको पहिचान खोज्नुहुन्छ, प्रायः त्यसले ढुकुरको एक प्रकारलाई जनाउँछ; तर अब्रामको भेटीमा परेवाले यस्तो चराको पहिचान गरिरहेको हुन्छ जो यति जवान हुन्छ कि त्यसमा प्वाँख नै हुँदैन, वा अझ खराब, यस्तो चरा जसका प्वाँखहरू उखेलिएका हुन्छन्। यस भविष्यसूचक तहमा ती दुई चराहरू गहुँ र झार हुन्।

अन्तिम दिनहरूमा ध्वजा चराझैं आकाशतर्फ उठाइनेछ, र यो ठीक त्यसै समयमा हुनेछ जब दुई अशुद्ध चराहरूले दुष्टतालाई उठाएर शिनारमा उसको सिंहासनमा बसाल्न लागेका हुनेछन्।

तब मसँग बोल्ने स्वर्गदूत बाहिर आए, र मलाई भने, “अब तेरा आँखा उठाएर हेर, यो के हो जो निस्कँदैछ?” अनि मैले भनें, “यो के हो?” र उनले भने, “यो निस्कँदै गरेको एक एपा हो।” उनले फेरि भने, “सम्पूर्ण पृथ्वीभरि यही तिनीहरूको रूप हो।” अनि हेर, सिसाको एक प्रतिभार उठाइयो; र एपाको बीचमा बसिरहेको यही एक स्त्री हो।

अनि उनले भने, “यो दुष्टता हो।” अनि उनले त्यसलाई एपा भित्रको बीचमा फ्याँकिदिए; र त्यसको मुखमाथि सिसाको ढकनी फ्याँकिदिए।

तब मैले मेरा आँखा उठाएँ र हेरेँ, अनि हेर, त्यहाँबाट दुई स्त्रीहरू निस्केर आए; र तिनीहरूका पखेटाहरूमा बतास थियो; किनकि तिनीहरूका पखेटा सारसका पखेटाजस्ता थिए; अनि तिनीहरूले एपा पृथ्वी र आकाशको बीचमा उठाए। तब मैले मसँग बोल्ने स्वर्गदूतलाई भनें, “यिनीहरूले एपालाई कहाँ लैजाँदैछन्?” अनि उनले मलाई भने, “शिनार देशमा त्यसका निम्ति एउटा घर निर्माण गर्न; र त्यो स्थापित गरिनेछ, अनि त्यहाँ त्यसकै आफ्नै आधारमाथि राखिनेछ।” जकरिया ५:५-११।

पौलले “त्यो दुष्ट” भनी उल्लेख गरेका, अथवा “दुष्टता” को रूपमा प्रस्तुत गरिएको पोपसत्ता, सन् १७९८ मा आफ्नो घातक घाउ प्राप्त गर्‍यो, जब ऊ बसेको टोकरीमाथि सिसाको एक ट्यालेन्ट राखियो। त्यसपछि आत्मावाद र धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादले उसलाई माथि उठाउनेछन् र शिनारमा उसका लागि एउटा घर निर्माण गर्नेछन्, ठीक त्यही बिन्दुमा जब परमेश्वरले त्यस घरको निर्माण पूरा गरिसक्नुहुनेछ, जसलाई उहाँ एक ध्वजको रूपमा उठाउन लाग्नुभएको छ। जकरियाहमा जाली ध्वज दुष्टताको स्त्री हो, र ध्वजवाहकहरू परेवाहरूको रूपमा प्रस्तुत गरिएका छन्। त्यसपछि संसारले रोम—जो हरेक अशुद्ध र घृणित पक्षीको पिँजरा हो—वा परेवा, जो परमेश्वरको मानवजातिसँगको करारको प्रतीक हो, यीमध्ये एकलाई रोजिरहेको हुनेछ।

अनि उनले ठूलो स्वरले शक्तिशाली रूपमा कराए, यसो भन्दै, महान् बेबिलोन पतन भएको छ, पतन भएको छ, र त्यो दुष्टात्माहरूको बासस्थान, हरेक अशुद्ध आत्माको अड्डा, र हरेक अशुद्ध तथा घृणित चराको पिँजरा भएको छ। प्रकाश १८:२।

ख्रीष्टले आफ्नो मृत्यु र पुनरुत्थानको सम्बन्धमा यसो भन्नुभयो, ‘यस मन्दिरलाई भत्काओ, र म यसलाई तीन दिनमा उठाउनेछु।’ ती तीन दिनहरूले एउटा भविष्यसूचक अवधिलाई जनाउँछन्, जसमा एउटा मन्दिर उठाइन्छ, जसरी मोशाको अवस्थामा, ख्रीष्टको अवस्थामा, र मिलेराइटहरूको अवस्थामा भयो। अब्रामको भेटीमा तीन वर्षका गाई, बाख्री र भेडाको मागले यस कुराको प्रतिनिधित्व गर्दछ कि हामी अहिले विचार गरिरहेका करारका ती प्रत्येक तीन इतिहासभित्र एउटा मन्दिर खडा गरिनेथियो। एक लाख चवालीस हजारको अन्तिम करारको मन्दिरचाहिँ त्यो ध्वज हो,

जुन स्वर्गतर्फ मुकुटझैँ उचालिनु पर्ने हो। यसै कारणले; गाई, बाख्री र भेडा पृथ्वीका पशुहरू हुन्, यसरी तिनीहरूलाई आकाशमा उड्ने चराहरूसँग भिन्न ठहराइन्छ। अन्तिम दिनहरूमा खडा गरिने करारको मन्दिर त्यही समय हो, जब यरूशलेम सबै डाँडाहरू र पर्वतहरूमाथि उच्च पारिन्छ।

यद्यपि मैले अझै अब्रामका करारका तीन चरणहरूमध्ये पहिलो चरणको प्रत्येक तत्त्व पहिचान गरिसकेको छैन, तथापि अहिलेसम्म हामीले विचार गरेका प्रत्येक तत्त्वको प्राचीन वास्तविक इस्राएलको आरम्भ र अन्त्यमा, तथा आधुनिक इस्राएलको आरम्भमा, एक समकक्ष पक्ष रहेको छ। हामीले अब्रामको पहिलो करार-चरणमा प्रकाश १४ का स्वर्गदूतहरूका तीन चरणहरू देखाइसकेका छौं। अब्रामको पहिलो करार-चरणभित्र रहेको ती तीन स्वर्गदूतहरूको प्रयावटललाई, जब हामी अब्रामका दोस्रो र तेस्रो करार-चरणहरू विचार गर्नेछौं, अझ बढी स्पष्ट रूपमा पुष्टि गरिनेछ।

अब्रामका “आठ” बलिहरूले केवल मोशाको पवित्रस्थानसम्बन्धी धार्मिक विधिहरूको अङ्ग बन्ने बलिहरूलाई मात्र प्रतिनिधित्व गर्दैनन्, तर तिनीहरूले परमेश्वरको करारका जनहरूको इतिहासमा भविष्यसूचक समयको भूमिकालाई पहिचान र पुष्टि पनि गर्छन्। तिनीहरूले इस्राएलको, चाहे शाब्दिक होस् वा आत्मिक, परमेश्वरका चुनिएका जनको रूपमा आरम्भ र अन्त्यहरूलाई पुष्टि गर्छन्।

पावलका ४३० वर्षहरू अब्रामका ४०० वर्षहरूबाट तार्किक रूपमा अलग गर्न नसकिने एक भविष्यवाणीमूलक अवधि हुन्। जब ती एकअर्कामाथि राखिन्छन्, तब तिनीहरूले तीस वर्षको एक अवधि उत्पन्न गर्छन्, त्यसपछि चार सय वर्ष आउँछन्। यहीँबाट हामी अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“पुरानो नियममा अभिलेख गरिएका भविष्यवाणीहरू अन्त्यका दिनहरूका लागि प्रभुको वचन हुन्, र जसरी हामीले सान फ्रान्सिस्कोको विनाश देखेका छौं, त्यसरी नै तिनको पनि निश्चय नै पूर्ति हुनेछ।” पत्र १५४, मे २६, १९०६।